

Áfra János

A RÉSZEK LÁZADÁSA

„Könnyebb így, idő nélkül,
 így végbement minden.
 Anarchia és pánik bennem.”
 (T. Zs.)

Jelentem, a kaszkadőr időben elfoglalta helyét, és már úgy tűnt, kész a zuhanásra, amikor elkezdett vádakat szórni az üzletembernek látszó férfi irányába, aki miatt egy perccel korábban mélybe akarta vetni magát.

Jelentem, a megvádolt férfi száját ekkor néhány száz méterre épp horkanásszerű hang hagyta el, mert a kocsmáros az orra előtt zárta be az ivó ajtaját, hogy aztán a szemben lévő épületben magához vehesse az úrvacsorát Isten szolgájától.

Jelentem, hogy az önkéntes szolgában néhány órával később sötét gondolatok támadtak, de minden önfegyelmét összegyűjtve úrrá lett gerjedelmén, és nem támadt rá a közeli éjjelnappaliból kilépő miniszoknyás nővére.

Jelentem, a rendjét pár nappal korábban végleg elhagyó nővér percek múlva a cselekvést megtagadhatta volna, végül mégsem volt rest segíteni annak az öregembernek, aki ott feküdt a bolttól két sarokra, a földön szűkülve.

Jelentem, az öreg évekig tengődött az utcán, és egyik hajléktalanszállóról járt a másikra elnehezedő csomagjával, melynek alján a sokat emlegetett könyv pihent, ám végül az agyvérzés hozta el számára a megváltást, mert megszabadult a beszédkényszertől és egy lázadóban mégiscsak tanítványra lett.

Jelentem, a lázadó ekkorra kifogyott minden merészségből, kimerült az ellenállásra fordítható energiákból, úgyhogy inkább családot alapított, reikizni kezdett, és már évek óta ápolóként dolgozott abban az otthonban, ahol az öreget elhelyezték, amikor tőle végre megtanult úgy élni, ahogy addig nem mert volna.

Jelentem, a vak remény rácsavarodott a kilátástalanság járatára, amely e tanítvány szeméin át nyílt, és azon keresztül a legnehezebb napokon is el lehetett jutni a nyugalom legmélyére, mert ha a lázadó maga elé idézte az öreg először feltűnő arcát, amely még magán hordozta a nővér féltő tekintetét, amit végül elkerült a vágyakozó szolgálé, aki megszánta a kocsmárost, mert az elutasította azt az üzletembernek látszó színészt, amelyik végül nagy sikert aratott a rá mért szerep főjelenetében, ahol bocsánatért esdekel mindmáig újra meg újra a kiborult kaszkadőr térdeihez borulva, mintha csak az életéről lenne szó.